

Lofzang van Zacharias

M 461

Bew.: Wim van Galen

T1
T2

1. Lof zij den God van Is - ra - el, den Heer, die aan Zijn erf-volk dacht
en door Zijn lief - de - rijk be - stel ver - los-sing heeft te-weeg ge - bracht,
2. Dus wordt des Hee - ren volk ge - leid door't licht, dat nu ont - sto - ken is,
tot ken-nis van de za - lig - heid in hun - ne schuld-ver - gif - fe - nis,
3. Voor elk die in het duis - ter dwaalt, ver - strekt deez' zon een hel - der licht,
dat hem in schâuw des doods bestraalt, op't vre - de - pad zijn voe - ten richt.

B1
B2

Uitgave U.S.L.

Kopiëren
Verboden!

een hoorn des heils heeft op - ge - recht. 't geen Davids reis was e - ge - zegd,
die nooit in scho - ner glans ver - scheen dan nu door Gods barm - har - tig - heên;

dat wil Hij ons nu schen - ken, ge - lijk Gods trouw van aard - rijks och - tendstond
die met ons lot be - wo - gen om ons van zond' en on - ge - val t'ontslaan,

door een pro - fe - ten wij - zen mond, zich hier - toe aan de va - de - ren ver - bond.
een ster. Ja - kob op doet gaan, de zon des heils doet aan de kim - men staan.